

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: DSN Marketing Ltd (Crawley, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy 002044180-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 października 2014 r. w sprawie R 1864/2013-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2245/2002.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Closet Clothing/OHIM – Closed Holding (CLOSET)

(Sprawa T-815/14)

(2015/C 065/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Closet Clothing Co. Ltd (Barnet, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Elmslie, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Closed Holding AG (Hamburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „CLOSET” – zgłoszenie nr 10 802 891

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2014 r. w sprawie R 423/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2014 r. – BSCA/Komisja**(Sprawa T-818/14)**

(2015/C 065/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Brussels South Charleroi Airport (BSCA) (Charleroi, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Frühling)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w nim, że środki zastosowane nielegalnie przez Belgię, z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na rzecz BSCA, na podstawie umowy podkoncesyjnej z dnia 15 kwietnia 2002 r. pomiędzy SOWAER a BSCA i aneksu nr 3 z dnia 29 marca 2002 r. do umowy między regionem Walonia a BSCA, a także na podstawie decyzji inwestycyjnej regionu Walonia z dnia 3 kwietnia 2003 r., stanowią, od dnia 4 kwietnia 2014 r. pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym w świetle art. 107 ust. 1 rzeczonego traktatu;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności art. 4, 5 i 6 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi wydatkami i kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2014) 6849 final z dnia 1 października 2004 r. w sprawie środków zastosowanych przez Belgię na rzecz Brussels South Charleroi Airport (BSCA) i spółki Ryanair [pomoc państwa SA.14093 (C76/2002)], w której Komisja uznała, że środki zastosowane na podstawie (i) umowy podkoncesyjnej z dnia 15 kwietnia 2002 r. zawartej pomiędzy Société wallonne des aéroports (zwaną dalej „SOWAER”) a BSCA, (ii) aneksu nr 3 z dnia 29 marca 2002 r. do umowy między regionem Walonia a BSCA, a także (iii) decyzji inwestycyjnej regionu Walonia z dnia 3 kwietnia 2003 r., stanowią pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym. W konsekwencji Komisja zażądała jej odzyskania.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję przy ustalaniu daty decyzji o przyznaniu spółce BSCA finansowania przez region Walonia.
2. Zarzut drugi dotyczący przedawnienia działań Komisji wobec faktu, że postępowanie wyjaśniające dotyczące spornych środków zostało wszczęte ponad dziesięć lat po wydaniu decyzji o przyznaniu tych środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, błędnych ustaleń faktycznych, oczywistego błędu w ocenie, a także naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że Komisja zakwalifikowała jako gospodarcze inwestycje i duże naprawy dotyczące systemu ILS (Instrument Landing System – system wspomagający lądowanie w warunkach ograniczonej widoczności) oraz oznakowania dróg startowych.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i oczywistego błędu w ocenie, a także naruszenia obowiązku uzasadnienia przez to, że Komisja uznała, iż udział wydatków inwestycyjnych o charakterze niegospodarczym, poniesionych przy budowie nowego terminalu portu lotniczego, wyniósł jedynie 7 %.